

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	1210208702
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1210208702.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: COMMERCIAL DEVELOPMENT LTD., so sídlom: 15 Stopher House, Webber Street, Londýn, Spojené kráľovstvo, IČO: 4335503, zast. advokátom JUDr. Jánom Falisom, so sídlom: Lermontovova 14, Bratislava, proti odporcom: 1/ W.F., nar. XX. XX. XXXX, bytom: I., 2/ VR Invest, s. r. o., so sídlom: Štúrova 129, Vranov nad Topľou, IČO: 36 851 841, obidvaja zast. advokátom JUDr. Milanom Cívikom, so sídlom: Tomášiková 4, Bratislava, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, o určenie neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka vykonávajúceho pôsobnosť valného zhromaždenia, o určenie, že majiteľom obchodného podielu je navrhovateľ, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 22Cb/143/2010, na dovolanie odporcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/296/2013-491 zo dňa 30. 12. 2013, právoplatné dňa 13. 02. 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcov v 1. a 2. rade z a m i e t a.
Navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II ako súd prvého stupňa svojím uznesením č. k. 22Cb/143/2010-472 zo dňa 21. 05. 2013 prerušil konanie vedené na menovanom súde pod sp. zn. 22Cb/143/2010 do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného Úradom boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-66/BPK-S-2010.

Súd prvého stupňa tak rozhodol podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) na návrh odporkyne v 1. rade, súdu doručený dňa 08. 01. 2013. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že proti manželovi odporkyne v 1. rade, X.F., je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, súčasne proti odporkyni v 1. rade je vedené trestné stíhanie pre pomoc k obzvlášť závažnému zločinu podvodu podľa § 21 ods. 1 písm. d/, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona. Trestné stíhanie sa vedie pre skutok spočívajúci v tom, že obvinený X. neoprávnene previedol obchodné podiely spoločníka navrhovateľa v spoločnostiach AXTON, s. r. o., AXTON Invest, s. r. o., VR Invest, s. r. o. a GLANCE HOUSE, s. r. o. na odporkyňu v 1. rade, ktorá sa zároveň stala konateľkou predmetných

firiem, pričom z tejto pozície vykonala niekoľko majetkových prevodov v spoločnostiach.

Súd prvého stupňa, majú za to, že otázky posudzované v konaní vedenom Úradom boja proti korupcii Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-66/BPK-S-2010, majú význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, rozhodol o jeho prerušení do právoplatného skončenia trestného stíhania.

Na odvolanie navrhovateľa (č. l. 476 - 485), Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po preskúmaní napadnutého uznesenia podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., svojím uznesením č. k. 3Cob/296/2013-491 zo dňa 30. 12. 2013, uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí poukazom na § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. vyslovil názor, že v trestnom konaní vedenom proti obvinenému X.F. a odporkyni v 2. rade sa nerieši otázka majúca význam pre prejednávajúcu vec, pretože i ak by boli uznané vinnými, nemusí to mať dopad na výsledok dokazovania v prejednávanej veci a naopak.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 02. 2014.

Proti tomuto uzneseniu podali odporcovia v 1. a 2. rade v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. l. 493 - 498), tvrdiac, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Súčasne odvolaciemu súdu vytkli nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia, pretože sa nezaoberal ani jedným z dôvodov, pre ktorý navrhli konanie prerušiť (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Odporcovia v 1. a 2. rade (ďalej tiež ako „dovolatelia“) tvrdia, že pre rozhodovanie v predmetnom súdnom konaní má podstatný význam najmä to, či z dôvodu snahy spochybníť právoplatnosť prevodu obchodného podielu spoločnosti navrhovateľa zo dňa 01. 02. 2010 nebol spáchaný trestný čin. Dovolatelia poukázali na uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn.: PK - 1T/19/2012 zo dňa 07. 11. 2012, právoplatné a vykonateľné dňa 19. 12. 2012, ktorým bola odmietnutá obžaloba Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 244 ods. 1 Trestného poriadku a z ktorého vyplývajú pochybnosti pri doručovaní písomností spoločnosti navrhovateľa a o ich pravosti a v nadväznosti na uvedené nutnosť osobného výsluchu v tom čase jediného konateľa spoločnosti navrhovateľa, p. Stephena K. M. Isidora ku skutočnostiam, ktoré sú dôležité pre trestné konanie, ako aj na otázky, ktoré boli pre neho formulované v tomto konaní, a to dožiadáním na základe právnej pomoci. Dovolatelia uviedli, že už v minulosti predložili odborný posudok z písomoznalectva, ktorý spochybnil dôveryhodnosť podpisov Stephena K. M. Isidora na listinných materiáloch, ktoré navrhovateľ použil aj v tomto súdnom konaní; rovnako poskytli znalecký posudok o tom, že predložené listiny vykazujú známky technického pozmeňovania. Predmetné posudky sú založené v spise vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn.: 23Cb/143/2010, ktorý žiadali pripojiť ako dôkaz k tomuto konaniu. Dovolatelia ďalej uviedli, že v trestnom konaní sa rieši otázka, či mal obvinený p.. jemu už „odvolanú“ substitučnú plnú moc zo dňa 31. 03. 2009 použiť na prevod obchodných podielov u odporcu v 2. rade, a to aj napriek tomu, že mal mať vedomosť o jej neplatnosti a o jej odvolaní. Tvrdia, že práve o tieto skutočnosti, ktoré sú predmetom skúmania orgánov činných v trestnom konaní, sa opiera aj návrh navrhovateľa. Majú za to, že rozhodovanie o týchto otázkach patrí do právomoci orgánov činných v trestnom konaní a trestného súdu a súd v prebiehajúcom občianskoprávnom konaní nie je oprávnený takéto rozhodnutie vydať.

Opakovaným poukázaním na uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-T/19/2012 zo dňa 07. 11. 2012, ako aj listinný dôkaz založený v spise na č. l. 31 - 32, označený ako „Všeobecná plná moc“ (strana 2, bod /iii/), dovocatelia vyslovili, že je potrebné skúmať právny poriadok Spojeného kráľovstva. Uviedli tiež, že súčasne s predmetným trestným konaním sa vedú ďalšie štyri konania, v ktorých je predmet žaloby takmer totožný a aj s prihliadnutím na náročnosť dokazovania v danom konaní (v ktorom musel byť pribratý znalec z odboru medzinárodného práva), by bolo

dokazovanie v každej jednej veci nehospodárne.

Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení majú dovolatelia za to, že v trestnom konaní sa riešia otázky, ktoré majú význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej v tomto konaní. Dovolaciemu súdu preto navrhli, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Navrhovateľ sa k dovolaniu odporcov nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorí sú zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 3 O. s. p., preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v napadnutom rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolací súd rozhodol vecne správne, a preto dovolanie podľa § 243b ods. 1, ods. 4 veta za bodkočiarkou O. s. p. zamietol.

Z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného vymedzenia. Viazanosť dovolacími dôvodmi sa prejavuje tým, že dovolací súd je oprávnený preskúmať len tie skutkové a právne otázky, ktoré dovolateľ v dovolaní namieta.

Dovolatelia v predmetnom prípade v dovolaní poukazujú na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Právnym posúdením veci je treba rozumieť činnosť súdu, pri ktorej tento zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu úpravu na zistený skutkový stav. Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

Dovolatelia nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vzhľadli v nesprávnom posúdení otázky prerušenia predmetného občianskoprávneho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. majú za to, že rozhodnutie súdu vo veci samej závisí od otázok posudzovaných v trestnom konaní vedenom proti odporkyni v 2. rade - W.F. a jej manželovi X.F..

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takúto konanie podnet.

V zmysle citovaného ustanovenia účastník môže navrhnúť prerušenie konania, avšak súd nie je povinný takému návrhu vyhovieť. Tento procesný úkon súdu (prerušenie konania) závisí len od úvahy súdu. Prerušenie konania v tomto prípade prichádza do úvahy v prípade, ak prebieha alebo je súdom vyvolané iné konanie, výsledok ktorého môže ovplyvniť rozhodnutie súdu vo veci.

Podľa § 135 ods. 1 O. s. p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods. 1 písm. b/). Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v

blokovom konaní.

Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza (§ 135 ods. 2 O. s. p.).

Z citovaného ustanovenia § 135 O. s. p. jednoznačne vyplýva, že ako otázky predbežné, t. j. otázky, posúdenie ktorých môže byť predmetom samostatného konania, nemôže súd v konaní riešiť len vtedy, ak sú uvedené v § 135 ods. 1 O. s. p. Ostatné otázky, o ktorých inak patrí rozhodnúť inému orgánu (vrátane súdu v inom konaní), môže súd ako predbežnú otázku posúdiť sám.

Je nepochybné, že v trestnoprávnom konaní sa vo všeobecnosti posudzuje otázka, či sa skutok stal a či ho spáchal obvinený, a teda v konečnom dôsledku sa rieši otázka trestnoprávnej zodpovednosti obvineného (obžalovaného). Naproti tomu predmetom občianskoprávneho konania v konkrétnom prípade (v konaní vedenom na súde prvého stupňa pod sp. zn. 22Cb/143/2010) je rozhodovanie o určení neplatnosti napadnutých právnych úkonov vrátane určenia, že majiteľom obchodného podielu je navrhovateľ.

Dovolací súd totožne so súdom odvolacím zastáva názor, že v trestnom konaní sa nerieši taká otázka, bez vyriešenia ktorej by súd v civilnom konaní nemohol posúdiť platnosť (neplatnosť) namietaných úkonov. Vychádzajúc z návrhu odporcov na prerušenie konania, ako aj z ich dovolania má dovolací súd za to, že tieto neobsahujú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné nesporne vyvodiť, že otázky posudzované v trestnom konaní relevantne ovplyvnia rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II v danej veci. Pokiaľ by sa vyskytli sporné skutočnosti alebo otázky spochybňujúce určité skutočnosti, tieto si v prípade potreby môže súd ako otázky predbežné vyriešiť sám. V neposlednom rade dovolací súd zastáva názor, že prerušenie konania by bolo aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (§ 243c O. s. p. v spojení s § 100 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Vo vzťahu k námietke dovolateľov týkajúcej sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd konštatuje, že jeho odôvodnenie zodpovedá zákonnej požiadavke riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, rešpektujúc ust. § 157 ods. 2 O. s. p. (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 211 ods. 2 O. s. p.), keďže z neho vyplýva dôvod zamietnutia návrhu na prerušenie konania. Z tohto dôvodu ho možno považovať za preskúmateľný a ústavne akceptovateľný.

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie odporcov v 1. a 2. rade podané proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/296/2013-491 zo dňa 30. 12. 2013 nie je dôvodné, preto dovolanie podľa s § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ bol v dovolacom konaní úspešný, preto by mal právo na náhradu trov konania. Keďže mu však žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli, dovolací súd mu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.